

“Крхка држава се деценијама пати са алавим суседима и етничким конфликтима у земљи“, пише Ноје цирхер цајтунг о проблему Македоније са својим идентитетом.

Пропаст те земље била би увод у нове конфликте на Балкану, додаје се, а преноси Дојче веле.

“Македонија се изнова дефинише као држава давањем на значају албанској компоненти. Од те потраге за идентитетом зависи стабилност Балкана“, пише Андреас Ернст, дописник угледног Ноје цирхер цајтунга из Београда, у подужем чланку који је швајцарски лист објавио у петак.

“Када земље доносе законе о језику, ретко када се ради о бољем међусобном разумевању, али се готово увек ради о колективном идентитету“, пише о уздизању албанског на ниво званичног језика у целој Македонији. Уколико Венецијанска комисија потврди да је ствар у складу са Уставом, у Македонији ће убудуће новчанице, полицијске униформе и административне зграде бити обележене двојезично. Ернст наводи да се практично слабо шта мења јер Македонци и Албанци и сада “више живе једни поред других него једни са другима“. У питању је, међутим, јак симболични гест.

У албанском саморазумевању је то резултат оружане борбе која је довела земљу на границу грађанског рата 2001. године. Ернст међутим наводи да је “албанска побуна“ заправо била “одскачна даска нове радикалне елите како би ова дошла на моћ и потиснула етаблиране представнике“. У суштини је побуна, пише у тексту, била међуалбански сукоб на таласу “националистичке еуфорије због ослобођења Косова 1999.“

И ту смо усред дилеме македонског процеса стате буилдинга, наводи Ернст, јер “није лако градити мултиетничку државу са Албанцима“ који су демографски најмлађа и, након Срба, друга највећа нација тог дела Балкана. “У албанској матици су отресли стаљинистички јарам Енвера Хоџе, кроз Косово имају још једну државу и постепено повећавају утицај у Македонији. При томе многи Албанци ову земљу посматрају само као транспортер који треба да их одвезе у ЕУ. Ако то не успе, запретио је албански премијер Еди Рама, мораће да буде етничких стапања која би ујединила све Албанце у једној кући. То би био крај Македоније.“

Са друге стране, албанска “лојалност до даљњег према Македонији је утолико крхкија, колико су Македонци мање спремни да дозволе овој мањини да материјално и симболички узме учешћа у држави. (...) Дакле важи и обрнуто: тешко је са Македонцима стварати мултиетничку државу.“

“Македонци подразумевају себе као нацију баш као и Албанци, Срби или Бугари. Од када је у Титовој Југославији 1945. основана република Македонија, а македонски језик стандардизован, више генерација је одрасло у саморазумевању да су Македонци. (...) Многи бугарски и српски националисти то не прихватају до данас. Бугарска је додуше била прва држава која је 1991. признала независност Македоније. Али многи Бугари поричу да је македонски засебан језик, а не бугарски дијалекат, као и да су Македонци самостална нација. И у Србији има националиста који кажу Јужна Србија када говоре о Македонији“, наводи Ноје цирхер цајтунг.

